

„Zase jsi celou noc koukal na porno?“ škádlil ho Joey.

„Ne – vůbec ne,“ zavrtěl Topher hlavou. „A říkal jsem ti, že to má zůstat jen mezi námi.“

„Tak proč teda? Měl Billy těžkou noc?“ ptala se Sam.

Tophera na chvíli napadlo, že by jim to raději neměl říkat, aby se necítil trapně, ale došel k závěru, že se tomu aspoň všichni společně zasmějí.

„Než jsem šel včera spát, přihlásil jsem se na web Cashe Cartera a napsal jsem mu dopis,“ začal vysvětlovat.

„Dopis?“ podivila se Sam, kterou pobavilo už tohle. „Jaký dopis? Vyznal jsi mu nekonečnou lásku?“

„Ne, jen jsem mu poděkoval, že nás všechny ty roky bavil,“ odpověděl Topher. „A taky jsem zmínil, že jedeme na road trip a pozval ho, ať jede s námi.“

„Cože jsi udělal?“ zeptal se Joey se smíchem. „Panebože, doufám, žeš tam nenapsal naše jména. To je ultra trapný.“

„Myslel jsem to jen ve srandě – ale proč to říkám: přišla mi *odpověď*.“

„Z webu?“ zeptala se Sam. „Jaká?“

„Nech mě hádat,“ přidal se Joey. „Milý příteli, děkuji ti za zprávu, bla bla bla, nestíhám odpovídat všem, bla bla bla, *Dětská esa* dáváme ve středu v osm večer. Tak něco?“

„Ne, stálo tam: *v kolik?*“ odpověděl Topher. „Tak jsem mu poslal adresu a čas odjezdu, ale žádná další odpověď už mi nepřišla. Takže jsem celou noc nespal a přemýšlel nad tím, jestli má Cash Carter v plánu přijet, nebo ne.“

Ukázal jim zprávy na telefonu, aby se mohli podívat sami. Joey se Sam se vzápětí podívali na sebe, pak na Tophera a pak vybuchli smíchy. Smáli se, až jim z očí tekly slzy. Jejich smích byl tak nakažlivý, že se Topher rozesmál nad vlastní hloupostí.

„To bylo fakt blbý, co?“ chechtal se.

„Ty krásno, bylo to mega vtipný!“ smál se Joey. „Někdo z toho webu si z tebe vystřelil! A tys jim na to skočil!“

„Úplně mi to připomnělo prvák na střední,“ dodala Sam. „Pamatujete, jak si Mo myslela, že se na Facebooku skamarádila se skutečným Tobey Ramousem? A pak se z něho vyklubal ten divnej děda se slabostí pro Asiatky!“

„Ale no tak, *tak* zlý to není,“ ohradil se Topher. „To moje aspoň pochází z důvěryhodného zdroje.“

„Přesto ale pořád nechápu, jak sis mohl myslet, že by vůbec bylo možné, že by *Cash Carter* přijel do Downers Grove,“ zasmál se Joey. „Dovedeš si představit kohokoliv slavného, jak s námi jede přes celou zemi v tomhle starým autě? Tohle jsi nám neměl říkat, protože ti to teď budeme *pořád* připomínat.“

Najednou je přerušilo zaskřípění pneumatik. Otočili se právě včas, aby viděli, jak u chodníku zastavuje naleštěné černé auto. Vyskočil z něho řidič a otevřel zadní dveře. Ze zadního sedadla nejdřív vyletěl cigaretový nedopalek a pak vystoupil velmi dobře vypadající mladík něco přes dvacet. Měl černé sluneční brýle, černou koženou bundu, tmavé džíny a značkové boty. Zívál, protáhl se a pak se otočil na Tophera a jeho kamarády.

„Nazdárek,“ pozdravil je. „Není někdo z vás Topher Collins?“

Topher, Joey i Sam tam stáli jako solné sloupky. Přestali vnímat, myslat a skoro i dýchat – jen na něj zírali, jako kdyby to byl yetti.

„*No ty vole*,“ vydechl Joey. „Ty jsi *Cash Carter*.“

Cash se přes své sluneční brýle podíval na nehybné trio.

„Jo, myslím, že jsem tu dobře,“ prohlásil.

Chvíli jim trvalo, než jim došlo, že to je on. Cash totiž vůbec nevypadal jako ten nerdovský expert na kvantovou fyziku, kterého